

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Der skal selvfølgelig være et sæt regler, som alle skal rette sig efter, det er helt klart. Men de specielle regler, som vedrører dette område, er blevet til, fordi det, havde jeg nær sagt, måske er blevet moderne at leve alternativt og leve specielt. Det medfører en række problemer, og det er selvfølgelig ærgerligt.

Kl. 16.40

Hvis problemerne bliver for store og for u hensigtsmæssige, skal de selvfølgelig løses, og det skal vi være med til. Men at man tager fat på alle specialiteterne og kører dem igennem lov-maskineriet for at løse nogle problemer, som opstår i ganske få tilfælde, er vi ikke tilhængere af. Vi er ikke tilhængere af, at man laver love for at løse et problem, som i virkeligheden er minimalt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at i sidste uge hørte jeg fra Dansk Folkepartis side, at de sidste 50 år har vi haft socialdemokratisk ledede regeringer, så jeg vil godt takke hr. Per Dalgaard, når han siger i dag, at Danmark alligevel er et af de bedste steder at leve. Så er det jo godt, at vi har haft styret i så mange år, som vi trods alt har, om end det ikke har været i alle de sidste 50 år.

Så siger hr. Per Dalgaard, at et barn har ret til både en far og en mor. Betyder det, at Dansk Folkeparti også er imod, at enlige kan adoptere? Ellers er der jo ingen logik i det udsagn.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Et barn har ret til en far og en mor, kan man selvfølgelig godt sige, men et barn *har* altid en far og en mor, for ellers var barnet der jo ikke, så man kan sige, at denne ret er opstået helt af sig selv. Jeg kan slet ikke se, hvad fru Lissa Mathiasen egentlig mener i forbindelse med det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var ikke rigtig noget svar, jeg fik her.

Hvis vi prøver at repetere hr. Per Dalgaards tale, blev der sagt, at et barn som udgangspunkt har ret til en far og en mor, når der er tale om adoption. Hvis ikke begge parter havde været der, var barnet selvfølgelig ikke blevet til - det er

vi enige i - men hr. Per Dalgaard sagde i sin ordførtale, at et adoptivbarn må have krav på en far og en mor, og så spørger jeg helt åbent: Hvad mener Dansk Folkeparti? Mener Dansk Folkeparti, at enlige skal have lov til at adoptere? Så får barnet jo ikke både en far og en mor, og argumentationen fra Dansk Folkeparti har jo netop været, at hvis man giver et registreret par, f.eks. to kvinder, ret til at adoptere, får barnet ikke en far, men to mødre. Det er derfor, jeg spørger: Hvad med enlige?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

For lige at referere, hvad jeg sagde: Jeg sagde, at i en familie vokser børnene op med både et mandligt og et kvindeligt element. Jeg har ikke talt om nogen ret, jeg har talt om, at sådan forholder det sig i langt de fleste tilfælde, og det finder vi er en god ting, og det vil vi ikke lave om på.

Med hensyn til enliges ret til at adoptere hørte vi lige før, at der åbenbart er mulighed for det, og det vil vi heller ikke lave om på, for det er sikkert ganske udmærket, som det fungerer i dag. Men i forbindelse med dette beslutningsforslag taler vi om noget helt andet, og for at sige det kort: B 155 kan vi overhovedet ikke gå ind for, men med hensyn til B 161 er vi villige til at se på nogle af de problemer, der kan opstå, når et nyfødt barn bliver forældreløst, fordi moderen dør og den tilbageblevne part, som almindeligvis ville være faderen, også er en kvinde. De tekniske problemer vil vi gerne kigge på.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil først sige til hr. Per Dalgaard, at jeg støtter de to forslag, vi drøfter i dag. Men jeg har et spørgsmål til ordføreren, for jeg synes, ordføreren sagde noget meget klogt, nemlig at Dansk Folkeparti vil være sikker på, at folk skal kunne klare sig selv uden at have en støttepædagog i ryggen - det er ikke helt ordret, men næsten - at staten skal ikke blande sig i alt.

Men her drøfter vi et forslag, som netop går ud på, at staten ikke skal blande sig i alt. Er der ikke en alvorlig modsætning mellem at ønske, at folk skal have lov til at udvikle sig og være forskellige osv., og samtidig ønske at bruge staten til at moralisere?